

Για κίνδυνο εξαφάνισης της Ελλάδας από την ανεργία, την πείνα και την εξαθλίωση κάνει λόγο ο Μίκης Θεοδωράκης σε επιστολή του προς τη διεθνή κοινή ενομή, μιλώντας για «συνωμοσία εναντίον του ελληνικού λαού».

«Εάν τα σκαλιά που μας οδηγούν στο θάνατο είναι είκοσι, έχουμε διανύσει πάνω από τα μισά» γράφει χαρακτηριστικά ο Μ. Θεοδωράκης, καλώντας τον ελληνικό λαό σε ξεσκωμό. Η επιστολή δημοσιεύτηκε την Τρίτη, αλλά γράφτηκε την Κυριακή - πριν ο Μ. Θεοδωράκης μπει με τον Μ. Γλέζο στη Βουλή κατά την ψήφιση του δεύτερου μνημονίου, έχοντας πέσει θύμα της εκτεταμένης χρήσης χημικών από την αστυνομία. Επιγραμματικά, ο Μ. Θεοδωράκης κάνει λόγο για συνωμοσία κατά του ελληνικού λαού την οποία «ο κ. Παπανδρέου είχε ήδη ξεκινήσει από το καλοκαίρι του 2009», συνεχίστηκε με «ψεύτικη εκτίναξη του δημόσιου ελλείμματος από το 9,2% στο 15%» και κατέληξε στην υπογραφή του μνημονίου, «της πλήρους υποταγής μας στους δανειστές μας». «Προσπαθώ να πείσω τον ελληνικό λαό ότι η τρόικα και το ΔΝΤ δεν είναι μονόδρομος. Ότι υπάρχει άλλη λύση.

Κι αυτή είναι να αλλάξουμε ριζικά την πορεία του έθνους μας και να στραφούμε προς την Ρωσία για οικονομική συνεργασία και για τη δημιουργία κοινοπραξιών που θα μας βοηθήσουν στην ανάδειξη του φυσικού πλούτου της χώρας με όρους που θα εξασφαλίζουν το εθνικό μας συμφέρον» αναφέρει χαρακτηριστικά ο Μ. Θεοδωράκης.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ:

«Υπάρχει μια διεθνής συνωμοσία με στόχο την ολοκλήρωση της καταστροφής της χώρας μου. Ξεκίνησαν από το 1975 με στόχο τον νεοελληνικό πολιτισμό, συνέχισαν με την διαστροφή της νεότερης ιστορίας μας και της εθνικής μας ταυτότητας και τώρα προσπαθούν να μας εξαφανίσουν και βιολογικά με την ανεργία, την πείνα και την εξαθλίωση. Εάν ο ελληνικός λαός δεν ξεσκωθεί σύσσωμος για να τους εμποδίσει, ο κίνδυνος για την εξαφάνιση της Ελλάδας είναι υπαρκτός. Εγώ την τοποθετώ μέσα στα δέκα επόμενα χρόνια. Από μας θα μείνει μόνο η μνήμη του πολιτισμού μας και των αγώνων μας για την ελευθερία.

Ός το 2009 δεν υπήρχε σοβαρό οικονομικό πρόβλημα. Οι μεγάλες πληγές της οικονομίας μας ήταν οι υπερβολικές δαπάνες για την αγορά πολεμικού υλικού και τη διαφθορά μας μερίδας του πολιτικού και του οικονομικο-δημιοσιογραφικού χώρου. Όμως και για τις δύο πληγές ήταν συνυπεύθυνοι και οι ξένοι. Όπως λ.χ. οι Γερμανοί, Γάλλοι, Άγγλοι και Αμερικανοί, που κέρδιζαν δισεκατομμύρια ευρώ σε βάρος του εθνικού μας πλούτου από την επίσια πώληση πολεμικού υλικού. Αυτή η συνεχής αμορραγία, μάς γονάπζε και δεν μας επέτρεπε να προχωρ-

ουμε προς τα εμπρός, ενώ προσέφερε πλούτο στα ξένα έθνη. Το ίδιο συνέβαινε και με το πρόβλημα της διαφθοράς. Λ.χ. η Γερμανική Siemens είχε ειδικό κλάδο για την εξαγορά Ελλήνων παραγόντων, προκειμένου να τοποθετήσει τα προϊόντα της στην ελληνική αγορά. Επομένως ο ελληνικός λαός υπήρξε θύμα αυτού του ληστρικού ντουέτου, Ελλήνων και Γερμανών, που πλούτιζαν σε βάρος του. Είναι φανερό ότι αυτές οι δύο μεγάλες πληγές θα μπορούσαν να αποφευχθούν εάν οι πηγείς των δύο φιλοαμερικανικών κομμάτων εξουσίας δεν είχαν διαβρωθεί από στοιχεία διεφθαρμένα, τα οποία για να καλύψουν τη διαρροή του πλούτου (που ήταν προϊόν της εργασίας του ελληνικού λαού) προς τα ταμεία των ξένων χωρών, κατέφευγαν στον υπέρμετρο δανεισμό, με αποτέλεσμα το δημόσιο χρέος να φτάσει στα 300 δισ. ευρώ, δηλαδή το 130% του ΑΕΠ (Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος).

Με την κομπίνα αυτή οι ξένοι που προανέφερα κέρδιζαν διπλά. Πρώτον από την πώληση των όπλων και των προϊόντων τους. Και δεύτερον από τους τόκους των χρημάτων που δάνειζαν στις κυβερνήσεις και όχι στον λαό. Γιατί όπως είδαμε, ο λαός ήταν το κύριο θύμα και στις δύο περιπτώσεις. Ένα παράδειγμα και μόνο θα σας πείσει. Οι τόκοι του δανείου